

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 50 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială

Partea oficială.

NUMIRI

Onoratul *Vasile Tătar* primit în legăturile diecezei de Gherla din arhidieceza de Alba Iulia și Făgăraș, este numit *preot al II-lea la Bistrița*.

Din șed. cons. 17 Febrărie 1926.

Nr. 1017.

Onoratul *Ioan Bancos* capelan în *Urmeniș* (D. Băsești) este numit administrator interimar local la aceeaș parohie.

Din șed. cons. 17 Februarie 1926.

Nr. 1016.

Intregirea forului delegat de I instanță pentru vicariatul Rodnei și protopopiatul Budacului.

Forul delegat al vicariatului Rodnei și protopopiatul Budacului se reconstituiește precum urmează:

Președinte, Mult Onoratul *Ioan Născuțiu* adm. int. vicariatului Rodnei, *Asesori ordinari*: Mult Onorații *Anton Precup* paroh în Rebrîșoara, *Ioan Pop* protopopul Budacului, *Pamfilu Grapini* paroh în Șanț, *Ioan Dologa* paroh în Tiha Bărgăului, și Onoratul *George Moldovan* paroh în Nepos. *Asesori suplenti*: Onorații *Zaharie Bulbuc* paroh în Măgura și *Iuliu Ciocriu* paroh în Ilva mare Sat. *Fisc*: Onoratul *Ioan Bal* preot în Ilva mică. *Defensor*: Onoratul *Ștefan Bazilă* paroh în Poiana livei. *Notar*: Onoratul *Simeon Pop* preot II în Rodna.

Din șed. cons. 10 Februarie 1926.

Nr. 977.

Intregirea forului delegat de I instanță pentru districtele Crasna, Valcău, Periceiu și Ip.

Forul delegat al districtelor Crasna, Valcău, Periceiu și Ip se întregește adăugându-se în șirul asesoriilor ordinari Mult Onoratul *Aurel Oțean* prot. on. în *Halmoșd*, iar ca asesori *suplenti* On. *Ioan Talos* paroh în *Giurtelec* și *Vasile Moody* preot în *Șimleul Silvaniei*. *Defensor*: Onoratul *Augustin Talos* preot în *Bănișor*.

Din șed. cons. 29 Februarie 1926.

Nr. 1128.

Improprițărirea bisericilor în regiunile de deal și munte.

Direcțiunea silvică din Cluj cu Nr. 575 din 10 Decembrie a. c. ne face cunoscut următoarele:

„Cu decisiunea Ministerială Nr. 8736/1923 s'a dispus ca bisericelor naționale în regiunile de deal și munte, unde lipsește terenul arabil, să se dea preoților sesiuni parohiale, câte 10 jugh. cad. de pășune, fânețe sau fânețe de pădure din perimetrul pădurilor Statului sau a celor expropriate de Stat.

Aceasta dispozițiune, neputându-se executa pentru motivul ca, aproape peste tot terenurile de pășune sau fânețe erau expropriate pentru pășuni comunale, ea s'a modificat și completat prin deciziunea dela Nr. 24451/1925 a Casei Padurilor astfel ca, suprafața de 10 jugh. cad. se aprobă numai bisericilor naționale cari nu au de loc parant iar celor cu mai puțin de 10 jugh. cad. li se va completa până la aceasta suprafața. Aceste sesiuni se vor da din păduri comasându-se toate

siunile dintr'o plasă sau ocol silvic într'un singur complex sau cel mult două.*

Lăsăm în urmăre tuturor oficiilor parohiale, ca acolo unde bisericile nu au sesiuni complete de 10 jughere, ca provocându-se la deciziunea Nr. 24451/1925 a Casei Pădurilor, să ceară prin ocoalele silvice dela Direcțiunile silvice respective luarea măsurilor convenite pentru împroprietărire, subministrând datele autentice trebuincioase pentru executarea hotărârii ministeriale.

Gherla, la 17 Februarie 1926.

Nr. 715.

Căsătoriile catolicilor de rit mixt.

În legătură cu hotărârea conferinței episcopale dela 26 Ianuarie 1925 referitor la căsătoriile mirilor catolici de diferite rituri, publicată în „Curierul Creștin“ Nr. 10 din 15 Mai 1925, aducem la cunoștința Veneratului Cler, că prin scrisoarea Nr. 2913—1925 Preasfințitul Episcop latin de Transilvania atât în numele său cât și în numele Preaveneratelor Ordinariate Episcopale latine de Oradea Mare, Satu Mare și Timișoara aderă la introducerea canonului 1097 §. 2 al Noului Cod de Drept Canonic pe teritoriile numitelor dieceze.

Desființându-se deci în mod bilateral convențiunea din 1873, Frații Preceți vor grijă ca la binecuvântarea căsătoriilor dintre catolicii de diferite rituri, cununia să fie celebrată în ritul mirelui și în fața parohului mirelui.

Gherla, din șed. cons. 17 Febr. 1926.

Nr. 928.

Noua nomenclatură a parohiilor.

Aducem la cunoștința Veneratului Cler diecezan, — că primind și noi

întru toate nomenclatura localităților după cum s'a publicat în Monitorul Oficial Nr. 220 din 7 Octomvrie, 1925, — invităm prin aceste toate oficiile de sub ordinele noastre, ca în scrisorile oficiale să întrebuințeze numirile noi oficiale ale comunităților noastre biserecești. Până la finea anului curent 1926, la parohiile și filiile a căror nume s'a schimbat radical, să se pună în paranteză și numirea veche. Numirile noi să se scrie întreg, fără prescurtare, fiind acest lucru de onoare importantă, în special pentru oficiul diecezan.

Gherla, la 19 Februarie 1926.

Nr. 1070.

Colectă pentru capela liceului de fete din Sighet.

În orașul Sighet, la liceul de fete „Domnița Ileana“ este înființat o capelă, care servește în mod intensiv înălțarea morală și formarea adevărat creștinească a tinerelor eleve, de sub scutul aceluia liceu.

Această capelă nefiind deplin aranjată și nedispunând de mijloace proprii, lăsăm ca în Dumineca a III-a, a sfintei Cruci, din sfântul și marele Post al acestui an, ce cade pe ziua de 7 Martie, să se colecteze în fața sfintei Cruci pentru aceasta capelă.

Sumele realizate să se trimită la adresa Onoratului Paul Szilagyî profesor de religie la acel liceu și să se facă raport în scris Ordinariatului.

Din șed. cons. 17 Februarie 1926.

Nr. 924.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Apărarea Creștinismului

prin

Unirea Bisericilor.

(Urmare).

Această ură instinctivă a Izraeliților împotriva Creștinismului, i-a dus aproape în chip natural să se întovărasească cu toate machinațiunile infernale cari se urzesc în contra Creștinismului. Faptele Apostolilor și Istoria bisericească ne adeveresc ca multe prigoniuri ale Păgânilor în contra Creștinilor au fost ațitate de Iudei. Astăzi nu este Lojă francmasonă, în care Izraeliții să nu fie reprezentați, și adeseori sunt în fruntea lojelor francmasonice. Pe cum în veacurile prime ale Bisericii îndemneau pe Păgâni să prigonească pe Creștini, așa astăzi îndeamnă pe cei lăpădați de Creștinism adunați în secta francmasonică să facă conjurații împotriva Bisericii lui Hristos, ca să o scoată din viața publică. Izraelitul și când e necredincios nu întrelasă a fi Iudeu, ba la ura iudaică adauge ura ateistului.

Nu e necesar să mai grăim de secta Liberilor Cugetători, care nu e decât o ramificare a Francmasoneriei. Rar se întâmplă ca un liber cugetător să nu fie și francmason.

Ce frumoasă numire și-au dat, de: liber cugetători! Dar într'aceea sunt atât de liber cugetători, încât desprețuiesc și prigonesc pe toți aceia, cari rămânând credincioși pe lângă credința lor se cugetă altminterlea.

E adevărat că adeseori se nasc neînțelegeri între secte. și se pare că una se ridică împotriva alteia: socialismul împotriva francmasoneriei, anarhismul împotriva socialismului, libera gândire împotriva anarhismului. Dar când e vorba de a porni război în contra Clericalismului și a Preoților, toți sunt de acord. Destul să pomenim *Blocul sectar*, ce s'a format în Franța, ca să despoaie Biserica de orice drept civil și aducerea legilor cari poartă numirea ipocrită de Separațiunea Bisericii de

Stat, pe când de fapt sunt legi prin cari Statul prigonește Biserica.

Dar poate frații noștri ortodoxi vor zice că ei nu se tem de pericolul sectar anticreștin în biserica lor, și în societatea lor creștină profund religioasă. Inșă pericolul există și va progresa neîntrerupt.

Primul pas, pe care se încearcă a-l face secta anticreștină între națiunile catolice în veacurile XVIII și al XIX a fost să naționalizeze bisericile particulari prin o legătură curat morală cu Roma papală. *Febronianismul* în Germania și *Iansenismul* în Franța, mai ales în timpul lui Napoleon I se nizuira chiar și cu violența de a naționaliza Bisericile. Sunt cunoscute suferințele lui Piu VII pentru că nu s'a învoit la planul sectar alui Napoleon I, care ar fi distrus Unitatea de Cărmuire în Biserica Catolică, unitate care formează forța ierarhică a Bisericii catolice.

Dar ceea ce nu s'a întâmplat, nici nu se va putea întâmpla nici când în Biserica catolică, este deja un fapt împlinit în Biserica ortodoxă, care e diviză în mai multe biserici Autocefale, cari adecă recunosc fie care un Cap nevăzut, pe Isus Hristos.

Existința acestui organism e garantată de Stat. Intre bisericile autocefale nu există nici o legătură de subordinare. Titlurile de supraeminență, nu sunt decât titlu curat de onoare, cari nu au nici un caracter de subordine. Intre Episcopii cei ce au mai mare drept la onoruri sunt Patriarhii și Metropolitii.

Acest naționalism sub numirea de autocefalism, cu toate că în simbolul ce se rostește în toată ziua mărturisim credința în *Una, sfântă, Catolică și Apostolică Biserică*, nimicește unitatea între ele, și introduce *Laicismul* în biserică.

Pentru că fiecare Biserică e organizată în puterea unui Statut aprobat de Guvern. Cele patru Patriarhate ortodoxe se cărmuiau înainte de asta în chip organic în puterea privilegiilor acordate de Mohamed al II-lea și a unui

Statut modern întărit de Sultan. Bisericile din Rusia, Grecia, România și Sârbia se cârmuiesc prin Statute aprobate de Corpurile legislative. În fosta Austro-Ungarie ortodoxii se cârmuiau prin statute aprobate de respectivele Guverne dela Viena și Budapesta. Iată dară Laicismul introdus în Guvernarea sau cârmuirea Bisericii,

Să nu se zică, cumcă Laicismul nu intră în *Dogma* și în *Administrarea Sacramentelor*, în privința cărora Biserica rămâne independentă. Noi nu credem, că excepția aceasta este adevărată în toată estensiunea cuvântului; dar și dacă ar fi adevărată, e sigur, ca în dispozițiile disciplinare Biserica zace sub influința și preponderanța Statului, care este din firea sa laic. Biserica a fost așezată de Mântuitorul Hristos — independentă de Stat nu numai în privința Dogmei și a Sacramentelor, ci și în privința cârmuirii interne. Cetiți Faptele Apostolilor, și veți afla, că predicarea Apostolică s'a săvârșit împotriva dispozițiilor autorităților civile, în public și particular, și că fără a cere învoirea Statului — preste tot se numesc Slujitori pentru biserică: diaconi, preoți și Episcopi. Iată organizarea disciplinară a bisericii primitive, făcută independent de autoritățile civile de pe acelea vremuri, ba chiar împotriva ordinelor și poruncilor lor.

Nici să nu se zică că Statutul disciplinar al bisericilor autocefale, cu care se guvernează fiecare, nu este altceva decât un pact între Biserică și Stat, cum sunt concordatele particulare între Sfântul Scaun și diferite State. Că aceasta poate fi crezut în bună credință de majoritatea fraților noștri ortodoxi, putem admite, dar că Statutul unei Biserici autocefale, este identic cu un Concordat, negăm cu desăvârșire.

În Concordat încheie un pact două suveranități independente; Papa în calitate de Cap al întregii Biserici Catolice, și Suveranul, capul unui Stat particular. De aceea când se întâmplă o violare a Concordatului din partea Pu-

terii civile, Papa reclamă sub titlul autorității sale suverane asupra tuturor bisericilor particulare. Suveranitatea papală este o garanță a libertății bisericii în fiecare Stat. Dar în bisericile autocefale, când puterea civilă trece marginele, ce fel de autoritate bisericască poate reclama în chip suveran împotriva suveranității Statului Laic? Nu este alt leac, decât că după reclamarea cutărui Episcop mai zelos, să se facă și să se împlinească *voința Guvernului*. Resistință nu se poate face, decât curat cu numele, pentrucă Biserica ortodoxă, împărțită în biserici autocefale, nu are o Personalitate, care să concentreze în sine pe deplin drept dumnezeesc, cum e dreptul crezut de Catolici în Sfântul Scaun al Romei, deplina suveranitate a Bisericii, asupra bisericilor particulare răslețite pe suprafața pământului. De aceea ori cât de mult n'ar vrea să recunoască, Bisericile autocefale stau sub jugul Statului laic. Nu se poate nega însă, că Biserica unei națiuni are lipsă de o curentare care se fie în armonie cu spiritul național și cu tendințele legitime ale neamului sau naționalității respective. Însă aceasta naționalitate, dacă trebuie să fie în conformitate cu firea fiecărui popor, trebuie absolut să armonizeze cu Biserica universală, pentru ca una să fie și să se vadă Biserica lui Isus Hristos. Dar lipsind un centru comun de uniune al diferitelor Biserici naționale, nu mai putem avea o singură Biserică, ci mai multe biserici una despărțită de alta, lipsite fiind de subordinațiune. Din contră în catolicism pentru caracterul său de unitate și de universalitate, bisericile naționale, nu numai de același rit, ci și de rit deosebit, sunt de acord laolaltă și formează asociația sau grupul Bisericii catolice.

(Va urma).

Pentru partea neoficială răspunde: **Iosif Sângeorgheanu**